

Y tarde o temprano se llega.

El fet que denunciem desmenteix la democratització que a través de la reforma se'ns promet per part del govern, i demostra manifestament que l'arbitrarietat i la discriminació continuen essent les actituds constants del poder davant de l'oposició democràtica.

Com a concreció d'aquesta actitud a la nostra ciutat denunciem el reiterat servilisme de les autoritats locals, servilisme que impossibilita el normal desenvolupament d'una fecunda convivència democràtica, conseqüència lògica d'un consistori que ni el poble ha elegit, ni s'hi sent identificat, ni desitja la seva continuïtat. Per tant una vegada més l'Assemblea de Catalunya amb el poble de Granollers en lluita es reafirma en la necessitat d'un Ajuntament democràtic i exigeix la dimissió de l'actual consistori.

A continuació en Rafel Montserrat va llegir el parlament que hagués llegit en Joan Camps. El tercer orador fou Ramón Font, el qual llegí el Manifest per la Ruptura, senyalant la seva oportunitat al moment polític actual, i deixant clar que l'Assemblea de Catalunya rebutja el Referèndum per considerar que «no hi han les condicions de llibertat necessàries per a una verdadera consulta popular».

Per acabar els parlaments, en Ramón Planas, membre del Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya i del Partit del Treball d'Espanya, dirigí unes paraules als assistents on portà el condol el Secretariat per a la mort d'en Joan Camps i explicà la postura de l'Assemblea respecte al boicot al Referèndum. A continuació es cantaren «els Segadors», i es recordà que s'estaven recollint diners per pagar les despeses dels dos mitings prohibits (les deutes de l'Assemblea local pugen cap a les 30.000 pessetes).

Llavors tot va ser una cosa espontània - alguns van engegar una manifestació, a la qual s'hi afegiren tots els membres de l'Assemblea i, després d'uns moments de vacil·lació, tota la resta de gent que s'hi trobava a la porta del Pavelló. Al darrera d'una pancarta a on es llegia «Per la democràcia», més de 1.000 persones pujaren pel carrer Roger de Flor cridant «Visca l'Assemblea de Catalunya», «Referèndum abstenció» «Democràcia sí, Referèndum no», etc. La manifestació va tombar cap a l'es-

glessia i va arribar a l'Ajuntament, on va demanar la dimissió dels Consistoris. En Miquel Blancher va dir unes paraules demanant Ajuntaments al servei del poble, i tot cantant «els Segadors», la gent es va dispersar pacíficament. No es va produir cap moment de tensió, ja que, encara que hi éren presents membres de la Guàrdia Civil de paisà, en cap moment varen intervenir, com tampoc ho va fer la Policia Municipal.

27-N, DEMOCRACIA A LA PORXADA

Però no tot va acabar el divendres. L'Assemblea havia convocat el poble de Granollers el dissabte a la Porxada per a portestar per la prohibició. Per tal de que no hi haguessin incidents, es va tornar a parlar amb l'alcalde Sr. Llobet, el qual va assegurar la no intervenció de la Policia Municipal i fer gestions davant la Guàrdia Civil pel mateix motiu. En efecte, ni la Policia Municipal ni la Guàrdia Civil varen intervenir en tot l'acte.

A les 7 de la tarda i amb unes 700 o 800 persones, es va celebrar a sota la Porxada el que no es poguer fer dos cops al Pavelló d'Esports. Abans de començar l'acte, es llegí el comunicat de proteste de l'Assemblea local i, tot seguit, es lliurà a l'alcaldia per una comissió formada per a en Carles García, Ramón Font i Angel Hernández.

Obrí el torn d'intervencions en Salvador Estany, que parlà al voltant del Manifest per uns Ajuntaments Democràtics. A continuació, en Rafael Montserrat centrà l'alternativa municipal a Granollers. En Jaume Camp explicà l'història de l'Assemblea de Catalunya, i, tot seguit, l'Isabel Santamarina parlà de què és l'Amnistia. Ja que no hi éren dos dels oradors, es passà a l'argumentació de per què el dret a l'autodeterminació i l'Estatut d'Autonomia com a pas per arribar-hi, a càrrec d'en Salvador Casanova i Grané. Després, l'Angel Hernández va parlar del quart punt de l'Assemblea, que a referència a la coordinació en

la lluita per la democràcia de tots els pobles. Per acabar, en Ramón Font resumí totes les intervencions explicant el concepte de ruptura segons l'Assemblea de Catalunya i, per tant, cridant a la abtenció activa al pròxim Referèndum del 15 de desembre. Es varen cantar els tradicionals «Segadors», i la gent s'anà cap a casa.

«Només caldria destacar dues qüestions: La primera fora el gran sentiment de tots els assistents en contra del Referèndum, per considerar que «Sense llibertat, sense Amnistia, sense Estatut d'Autonomia, qualsevol consulta serà franquista», com diu l'Assemblea de Catalunya. La segona és la absoluta incertesa que hi ha fins a última hora de si permetran o no un acte, o si vindrà o no la Policia a disoldre. Això demostra que l'inseguretat jurídica que regna al país o pot seguir per més temps; com a mínim la gent ha de saber segur què pot fer i què no pot fer. És absolutament imprescindible també que això es resolgui amb els quatre punts de l'Assemblea de Catalunya; amb la democràcia real, en una paraula. No es pot creure en una llibertat per etapes i dirigida per una gent que ha sigut feixista durant tota la seva vida. L'arribada a la democràcia l'han de garantir tots els democrates, ja estiguin ara al Govern o no, ja siguin comunistes o no. A la democràcia s'hi ha d'arribar amb el poble, en definitiva; tot altre intent recorda el dit del segle XVIII «tot pel poble, sense el poble». Com s'enten això?», en paraules del membre de la Permanent en Angel Hernandez.